

dele de overførte Statsskatter paa, og der er vist en hel Del begrundet i hans Indvendinger, men jeg anser det ikke for rigtigt at komme nærmere ind paa hele denne Side af Sagen, thi det er et meget vanskeligt Emne at drøfte ved en saadan Lejlighed; jeg tror, det vil være et af de væsentligste Spørgsmaal, som det kommende Udvalg vil have at beskæftige sig med.

I Anledning af, at jeg i Gaar tillod mig at henstille til det kommende Udvalgs Overvejelse, om det ikke, alt vel overvejet, maatte være rigtigt at indskrænke denne og en anden Lov til et kortere Tidsrum, f. Eks. 3 Aar, har det ærede Medlem nu gjort opmærksom paa, at det lader sig ikke vel gøre, da disse to Lovforslag ere satte i Forbindelse dels med Toldlovsforslaget og dels med Lovforslaget om en forhøjet Brændvinsafgift. Dette er nu ikke ganske rigtigt, thi dette Lovforslag er kun knyttet til det andet Lovforslag, som vi forhaabentlig komme til at behandle en af de nærmeste Dage, nemlig om en Indkomstskat. En anden Sag er det, at Regeringen ganske vist har udtalt, at den ikke vil ind paa den hele Skattereform, medmindre de to andre Love ogsaa samtidig komme frem. Det er altsaa kun et mere taktisk Spørgsmaal, der er opstillet af Regeringen, men nogen absolut Forbindelse mellem disse to Lovforslag og de to andre Forslag er der ikke, og i Realiteten, med Hensyn til Forslagenes Indhold, kan heller ikke en saadan nødvendig Forbindelse paa-vises.

Den højtærede Minister bemærkede i Gaar i Anledning af, at der fra forskellige Sider var blevet fremhævet Nødvendigheden af, at man, hvis disse Love nu i det væsentlige bleve vedtagne, maatte komme til en Fiksering af Hartkornet, at det er et Spørgsmaal, man ofte har syslet med, men at det er forbundet med overordentlig stor Vanskelighed at komme til en Løsning af det. Jeg kan kun foreløbig gentage, hvad jeg tillod mig at fremhæve i Gaar, nemlig, at lignende Vanskeligheder som dem, her synes at være til Stede, vare til Stede for 30 eller flere Aar siden overalt i Købstæderne, hvor de faste Ejendomsskatter ere højst forskellige og højst afvigende baade i Maaden, hvorpaa de udskrives, og i det Omfang, hvori de faste Ejendomme blive benyttede. Imidlertid kom Loven af 1863, som fastsatte, at Købstædernes faste Ejendomsskatter skulde fikseres, og skønt det var forbundet med mange Vanskeligheder, har man dog gennemført det, ganske vist ikke overalt overens-

stemmende med Loven af 11te Februar 1863, idet man ved senere Lov fik Tilladelse til at anvende Gennemsnittet af et andet Tiaar end det, der var opstillet i den førstnævnte Lov. Disse Vanskeligheder er man altsaa kommen over, og man er kommen til et Resultat, som jeg ganske vist for mit Vedkommende ikke anser for saa overordentlig heldigt, men som der ikke er noget at gøre ved, at de faste Ejendomme trindt om i Købstæderne beskattes paa en højst forskellig Maade og i højst forskelligt Omfang. Der er nogle Købstæder, der have en overmaade ringe Ejendomsskat blandt sine Indtægter, medens der er andre, der takket være den senest vedtagne Lov — jeg tror, den var af 1880 — have faaet den sat op i et nogenlunde passende Forhold til de kommunale Byrder i det hele taget. I Kjøbenhavn er Forholdet ordnet paa en efter mit Synspunkt overordentlig heldig Maade; idet Kjøbenhavns faste Ejendomsskat er Byens største Indtægtskilde, større end Indtægtsskatten, som udskrives. — Jeg kan altsaa ikke saaledes uden videre erkende, at Hartkornsskatternes Fiksering er en Opgave, som er uløselig, — jeg forstaar ved en Fiksering af Hartkornsskatten dette, at der paa Basis, f. Eks. af de 10 sidste Aars Udskrivning paa Hartkornet bliver taget en Bestemmelse om, hvor stort et Beløb der fremtidig maatte udskrives pr. Td. Hartkorn. Jeg mener, at Resultatet vil da ganske vist blive dette, at i enkelte Kommuner, hvor man i ringere Omfang har anvendt Hartkornsskatten, vil det Bidrag, der fremtidig maatte udskrives paa Hartkornet, blive mindre, medens i andre Kommuner, hvor man i højere Grad har angrebet Hartkornet, maatte dette Forhold blive staaende, fordi man maatte antage, at det er begrundet i Omstændighederne, som kræve netop denne Form af de kommunale Skatter. Alle øvrige Afgifter saavel paa Landet som i Byerne til Staten, ere fikserede, Hartkornsskatten til Staten er jo fikseret. Vel kan man gøre den Indvending, at det nuværende Hartkorn af 1844 ikke er fuldt ud stemmende med Ejendommenes virkelige Værdi, og at det i og for sig er en u hensigtsmæssig Maade at beskatte paa; men den er nu en Gang tilvandt, og man skal derfor ikke forlade denne; thi selv om den ikke i alle Retninger er rationel, saa er det dog naturligt, at man fastholder, hvad man en Gang har. Og ikke blot Hartkornsskatten, men ogsaa Bygningsafgiften saavel i Købstæderne som paa Landet er fikseret. Det forholder sig nemlig